

Cuprins

[1 Introducere](#)

[2 Bunătatea lui Dumnezeu](#)

[3 Explicarea pasajului din Evrei 12](#)

[3.1 Contextul](#)

[3.2 Ce este această disciplină?](#)

[4 Descarcă mesaj audio](#)

Introducere

Mulți creștini astăzi cred că Dumnezeu îi disciplinează pe copiii Săi prin boli sau circumstanțe negative, fie din cauza unor fapte păcătoase, fie pentru a-i face să fie smeriți. Dar acest lucru nu este valabil deloc în Noul Testament. Scopul acestui articol este de a arăta cum îi disciplinează Dumnezeu pe copiii Săi în era Noului Testament și cu ce scop.

Bunătatea lui Dumnezeu

Iacov 1:17 (BTF2015)

¹⁷ *Fiecare dar bun și fiecare dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la care nu este schimbare, nici umbră de întoarcere.*

Dumnezeu este un Dumnezeu bun și numai daruri bune vin de la Tatăl nostru ceresc. Boalele sau circumstanțele negative (adică accidente de mașină tragice, accidente de muncă, distrugerea mărfurilor, etc.) s-ar califica cu greu ca un dar, ca să nu mai vorbim de a fi unul bun sau perfect. Boala provine de la diavol și Dumnezeu nu are nevoie de instrumentul diavolului pentru a realiza ceva bun în copiii Săi. De ce ar trebui El să folosească instrumentul diavolului pentru a face ceva bun în viața noastră? Dacă Dumnezeu e Cel care mi-a dat o boală să mă smerească, și apoi alerg la medicul meu, sau iau medicamente pentru a elimina ceea ce a pus Dumnezeu asupra mea cu scopul de a mă face umil, nu ar fi asta ipocrizie?

Adevărul este că Dumnezeu nu aduce niciodată boale în viața copiilor Săi pentru a-i smeri, a-i pedepsi sau a-i disciplina.

Un tată pământesc bun nu i-ar plăcea niciodată să-și vadă copiii suferind. Mai degrabă, lucrează din greu pentru a se asigura că nu suferă. Niciun părinte pământesc nu i-ar putea iubi sau îngriji pe copiii săi mai mult decât Dumnezeu. Niciun părinte nu ar putea fi dispus să facă lucruri bune pentru familia lui mai mult decât Dumnezeu, Tatăl. Dumnezeu este cel mai bun Tătic existent. El este Tatăl tău și El vrea ce-i mai bun pentru tine. Recunoaște și profită din plin de dragostea de Tată a lui Dumnezeu, știind că voia Lui este întotdeauna să te binecuvânteze și nu să te blesteme, datorită lui Isus Cristos.

Haideți să vedem ce a spus apostolul Ioan prin Duhul despre inima lui Dumnezeu față de copiii Săi:

3 Ioan 2 (BTF2015)

² Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să *prosperi și să fii sănătos*, așa cum prosperă sufletul tău.

Aceasta este dorința lui Dumnezeu pentru tine. El este mai dispus să te vindece decât ești tu gata să fii vindecat. El este mai dispus să te binecuvânteze, să te protejeze, și să te facă să prosperi, decât ești tu gata să accepți și să primești.

Isus spune în Evanghelia după Matei acest lucru despre inima Tatălui:

Matei 7:11 (BTF2105)

¹¹ Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați *daruri bune copiilor voștri*, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune celor ce i le cer.

Isus Însuși arată cât de bun este Tatăl nostru ceresc. Întrucât părinții pământești nu își învață și nu își disciplinează copiii prin boală sau sărăcie, cu atât mai mult, Tatăl nostru ceresc nu ne

va învăța niciodată ceva anume pedepsindu-ne cu lucruri rele.

Explicarea pasajului din Evrei 12

Principală bază biblică pentru falsă presupunere că Dumnezeu ne disciplinează prin boală pentru a ne smeri, este Evrei capitolul 12, unde Biblia vorbește despre Dumnezeu care îi disciplinează pe copiii Săi. Voi insera aici un pasaj mai mare care include contextul mai larg al subiectului, astfel încât să înțelegem disciplina în contextul potrivit:

Evrei 11:32–12:13 (BTF2015)

despre Ghedeon și Barac și Samson și Iefta și despre David și Samuel și de profeți,

³³ Care, prin credință, au supus împărății, au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis gurile leilor,

³⁴ Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au devenit viteji în luptă, au pus pe fugă armatele străine.

³⁵ Femeile i-au primit înapoi pe morții lor prin înviere; iar alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună;

³⁶ Și alții au suferit încercare prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri și închisoare;

³⁷ Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au rătăcit în piei de oaie și de capre, fiind lipsiți, nenorociți, chinuiți;

³⁸ (Ei, de care lumea nu era demnă); au rătăcit în pustiuri și în munți și în peșteri și crăpăturile pământului.

³⁹ Și toți aceștia, obținând o bună mărturie prin credință, nu au primit lucrurile promisiunii,

⁴⁰ Dumnezeu pregătind ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.

¹ De aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care ne copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa

care este pusă înaintea noastră,

² Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

³ Căci luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să obosiți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.

⁴ Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului.

⁵ Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești mustrat de el;

⁶ *Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește.*

⁷ *Dacă îndurați disciplinarea, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl?*

⁸ Dar dacă sunteți fără disciplinare, din care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fii.

⁹ Mai mult, după carnea noastră am avut părinți care ne-au disciplinat și i-am respectat; nu cu atât mai mult să fim în supunere Tatălui duhurilor și să trăim?

¹⁰ Fiindcă ei, într-adevăr, pentru puține zile ne disciplinau după cum li se părea bine; dar el, pentru folosul nostru, ca să fim părtași ai sfințeniei lui.

¹¹ Dar nicio disciplinare din prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuși la urmă ea dă rodul pașnic al dreptății celor ce au fost antrenați prin ea.

¹² De aceea, ridicați mâinile care atârnă și îndreptați genunchii slăbiți;

¹³ Și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu cumva cel șchiop să fie abătut de pe cale ci, mai degrabă, să fie vindecat.

Contextul

Întregul context al pasajului este Evrei 11:32 - 12:13. În primul rând, textul nu spune nicăieri că disciplina lui Dumnezeu este prin boală sau sărăcie. Toate acestea sunt doar presupuneri ale noastre. Mai mult, nicăieri în text nu se spune că scopul disciplinei este să fim mai smeriți. În al doilea rând, dacă analizăm cu atenție întregul context, putem observa cu ușurință că tema este „îndurarea persecuțiilor din cauza Evangheliei” și nu „disciplina pentru păcat sau imoralitate”. Știm asta pentru că versetul 12:2 ne spune să ne uităm la Isus, care pentru bucuria care a fost pusă înaintea Lui A ÎNDURAT crucea. Versetul următor ne spune din nou să-L considerăm pe Cel care A ÎNDURAT o asemenea ostilitate din partea păcătoșilor împotriva lui Însuși. Imediat după aceea, pasajul vorbește despre disciplina noastră. Deci, paralela și comparația este între suferințele lui Isus și disciplina noastră.

În al treilea rând, în tot acest context, există 3 categorii de persoane:

Alți fii (11:32-39) – Aceștia reprezintă norul de martori din versetul 12:1, care au fost persecutați pentru credința lor și au îndurat și au stat ferm până la sfârșit. De fapt, versetul 12:1 dă tonul întregului pasaj.

Isus Cristos, Fiul, care a îndurat crucea.

Noi, fiii și fiicele Lui.

„Păcătoșii” din versetul 12:3 care au venit împotriva lui Isus, nu erau păcătoși în general sau neapărat oameni imorali. Cei care L-au răstignit pe Isus au fost fariseii, preoții, legaliștii și oamenii cu neprihănire de sine. Mai mult, în versetul 12:1, când se vorbește despre lăsarea la o parte a fiecărei greutăți, se referă la greutatea Legii, a faptelor, a ascultării de Lege, pentru că toate versetele anterioare acesteia se concentrează asupra credinței și persecuțiilor, și asupra modului în care să biruim persecuțiile prin credință. Iar cuvântul „păcat” se află în același context. Se referă la propria noastră neprihănire și necredință, care se agață de noi și ne încurcă. Acest lucru este adevărat și pentru că întregul context al cărții Evrei este despre superioritatea credinței față de părinții lui Israel, față de Lege și profeți, și chiar față de îngeri.

Apoi versetul 12:4 nu vorbește despre păcatul imoral sau despre păcatele noastre individuale. Mai degrabă vorbește despre păcatul altor oameni, ideea generală de păcat, care

este împotriva Evangheliei, toată atmosfera păcatului din jurul nostru. Vorbește despre păcatul legaliştilor, despre necredința lor. Întotdeauna avem tendința să renunțăm și să ne compromitem atunci când ne confruntăm cu opoziția împotriva păcatului.

Ce este această disciplină?

Care este apoi disciplina despre care vorbește acest pasaj? Este de două feluri: persecuția pentru Evanghelie pe de o parte, și pregătirea în neprihănire prin Cuvânt pe de altă parte.

Dumnezeu nu aduce niciodată greutate și persecuții copiilor Săi, nici nu le dăruiește. Lui Dumnezeu nu-I face plăcere când noi, credincioșii, suntem zdrobiți

și la pământ. Nu i-a plăcut să-L vadă pe Isus răstignit. Mai mult, aceste persecuții nu apar din cauza faptelor greșite sau a imoralității. De fapt, ele vin pentru că facem ceva corect și bine. Da, ai citit bine. Disciplina din acest pasaj vine atunci când facem ceva bun și drept pentru Împărăție. Persecuțiile ne confirmă atât că suntem adevărați fii și fiice ale lui Dumnezeu, cât și ne antrenează în modul de a le îndura.

Cuvântul „disciplinează” din versetul 12:6 provine de la cuvântul grecesc *Paideuo*, care înseamnă: a instrui, a pregăti. a antrena, a preda sau a face pe cineva să învețe. Același cuvânt este folosit cu semnificația de educație și în: Faptele Apostolilor 7:22 (Moise a fost educat în Egipt), Faptele Apostolilor 22:3 (Pavel a fost educat de Gamaliel), 2 Timotei 2:25 (corecția blândă a celor care se află în opoziție), Tit 2:12 (instrucțiunea de a nega nelegiuirea).

Cuvântul „biciuiește” din versetul 12:6 provine de la grecescul *Mastigoo*, care înseamnă

pedeapsă, acuzație. Același cuvânt este folosit și în: Matei 10:17, 20:19, 23:34 (toate în contextul persecuției); Marcu 10:34, Luca 18:33, Ioan 19: 1 (în contextul persecuției și suferinței lui Isus). Versetele 12:12-13 de la Evrei ne arată că acest întreg pasaj este de fapt o încurajare din partea lui Dumnezeu să nu renunțăm și să ținem capul sus atunci când trecem prin încercări și persecuții.

Al doilea tip de educare pe lângă persecuție este instruirea în dreptate (neprihănire) prin Cuvântul lui Dumnezeu. Versetele 12:9-10 de la Evrei fac o comparație între „părinții trupului nostru” (sau părinții noștri pământești) și „Tatăl duhurilor”, Tatăl nostru ceresc. „Părinții trupului nostru” ne disciplinează carnea, în timp ce „Tatăl duhurilor” ne disciplinează în spiritele noastre, prin Cuvântul Său. Aceasta înseamnă că pe măsură ce citim Biblia și ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu predicându-se, suntem instruiți, echipați, educați și învățați de Domnul.

Descarcă mesaj audio

Puteți asculta mesajul audio (sau îl puteți descărca) în care este inclus articolul de mai sus la următoarea locație:

[Cum disciplinează Dumnezeu în Noul Testament?](#)